

Publicerad 2012-02-15 09:44 av Jan Linderöth

SLITER HUDEN AV ÄRRAD VUXENHETEN

Sliter huden av mitt ansikte
blottar barnet
som gråter
som leker
och minns sin framtid

Blir aldrig vuxen
men delar persiennerna
kikar ut
mot verkligheten
där 37åriga män
skjutsar verkligheten
i tvillingvagnar
genom snöslask

Jag är förvånat avundsjuk

Släcker ljuset
målar
livet karmosinrött.

Axlarna spänt uppskjutna
på perrongen av
japanska köer
de isiga
utan mål

Har en pervers önskan
att lämna allt
somna på tåget
mot ingenstans

Sliter huden
av ärrad vuxenhet
låter barnet
löpa fritt
i karmosinröd sommarvind

Jag fick inget eget barn

och
mötte aldrig någon
som älskar mig
för precis den jag är.

Fast ärligt talat
vem har det?

Sliter huden av vuxenheten
Men allt
som blir kvar
är blod och förvåning.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jan Linderöth med Poeter.se id #14552 innehar upphovsrätten